

Posłaniec św. Brunona

Nr 248

04 grudnia 2016

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

„Idźcie i głosście”

Program duszpasterski na rok 2016/2017

Wraz z początkiem Adwentu rozpoczął się nowy rok liturgiczny i duszpasterski. Na ten rok Komisja Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski przygotowała Program Duszpasterski Kościoła katolickiego w Polsce pod hasłem „Idźcie i głosście”. To ostatnia, czwarta część programu na lata 2013-2017. Wypracowana wizja prowadziła przez doświadczenie wiary, nawrócenia oraz chrztu ku postawie apostołstwa. Stąd tegoroczny program zwraca uwagę przede wszystkim na wezwanie do ewangelizacji. „W ostatnim, czwartym roku Programu duszpasterskiego chcemy podjąć tematykę skutków i owoców naszego zjednoczenia z Chrystusem w chwili chrztu świętego” – podkreśla abp Stanisław Gądecki, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski we wstępie do publikacji „Idźcie i głosście” zawierającej program duszpasterski na rok 2016/2017. Wyjaśnia, że „każdy ochrzczony jest powołany przez Boga do zaangażowania się na rzecz głoszenia światu Ewangelii”. Zachęca do włączenia się w tę misję nie tylko dorosłych, ale również dzieci i młodzież, których entuzjazm i zaangażowanie są, jak pisze, potrzebne w Kościele. W kontekście kończącego się Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia, Przewodniczący Episkopatu podkreśla, że okazją do jego kontynuowania będzie w Polsce Rok Świętego Brata Alberta. Został on ustanowiony przez Konferencję Episkopatu Polski z okazji 100-lecia śmierci tego świętego i potrwa od 25 grudnia 2016 roku do 25 grudnia 2017 roku. „W kontekście tematu roku „Idźcie i głosście” przykład świętego Brata Alberta stanie się okazją do uwiarygodnienia czynami miłosierdzia tego, co będziemy głoszyć” – pisze abp Gądecki. Przypomina też, że w roku 2017 czeka nas również 100. rocznica objawień fatimskich, w których Matka Boża wzywała do nawrócenia, pokuty i modlitwy różańcowej oraz nabożeństw wynagradzających w pierwsze soboty miesiąca. Abp Stanisław Gądecki do 2016 roku był przewodniczącym Komisji Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski, która przygotowała Program Duszpasterski Kościoła katolickiego w Polsce na lata 2013-2017. Również obecny przewodniczący tej Komisji abp Wiktor Skworec zachęca do tego, by „wszyscy, którzy uświadamiają sobie, że są ochrzczeni, że przyjęli dar Ducha Świętego, poczuli się misjonarzami”. Abp Skworec wyjaśnia, że bycie chrześcijaninem oznacza uczestniczenie w misji Chrystusa. „Mamy iść i głoszyć, mamy świadczyć o Jezusie Chrystusie. I niech każdy z nas przejmie się tą rolą” – mówi. Podkreśla, że na każdym etapie naszego życia i naszej aktywności zawodowej czy rodzinnej mamy być „Chrystusowi, mamy o Nim dać świadectwo”.

Ewangelia wg Św. Mateusza (Mt 3,1-12).

W owym czasie wystąpił Jan Chrzciciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: «Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie». Do niego to odnosi się słowo proroka Izajasza, gdy mówi: "Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego". Sam zaś Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a jego pokarmem była szarańcza i miód leśny. Wówczas ciągnęły do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem. Przyjmowano od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając przy tym swe grzechy. A gdy widział, że przychodzi do chrztu wielu spośród faryzeuszów i saduceuszów, mówił im: «Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? Wydadźcie więc godny owoc nawrócenia, a nie myślcie, że możecie sobie mówić: "Abrahama mamy za ojca", bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi. Już siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone. Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia; lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w rękę i oczyści swój omłot: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym».

* * * * *

POKÓJ OWOCEM NAWRÓCENIA

W dzisiejszym pierwszym czytaniu prorok Izajasz zapowiada, że z dynastii Dawida wyjdzie Mesjasz. Młoda odrośl wyrastająca ze starego pnia dębu staje się obrazem odrodzenia. Ma je przynieść Pomazaniec, który będzie pełen darów Ducha Świętego: mądrości i rozumu, rady i męstwa, wiedzy i bojaźni Bożej. On wprowadzi w życie Boże prawo i będzie sprawiedliwie rozsądzał spory. Szczególnym darem mesjańskim będzie pokój, który zapanuje,

kiedy ludzie poznają Boga i uznają Jego Prawo. Pokój ten przywróci harmonię w świecie, w którym nawet odwieczni wrogowie będą żyć w zgodzie. Pokojowi w rzymskiej wspólnocie chrześcijan, o czym mówi nam drugie czytanie, zagrażały napięcia między wiernymi nawróconymi z pogaństwa i z judaizmu. Apostoł Paweł wskazuje na źródło pokoju, którym jest sam Bóg, przygarniający wszystkich ludzi. Chrześcijaństwo, wzorując się na miłości Chrystusa i czerpiąc z niej moc, mają przygarniać siebie nawzajem w miłości. Dzisiejsza Ewangelia ukazuje nam natomiast osobę Jana Chrzciciela, który przygotowywał przyjście Mesjasza i zwiastował bliskość Jego królestwa. Wspólnym elementem nauki Jana i Jezusa było wzywanie do nawrócenia. Nawrócenie jest bramą do królestwa i środkiem do urzeczywistnienia się w nim mesjańskiego pokoju. Przygotowując się do świętowania narodzin Pana Jezusa, zastanówmy się, co jeszcze powinniśmy zrobić, by nasze nawrócenie było pełne, by On mógł do nas przyjść z darem swojego pokoju.

* * * * *

Ojciec Święty na początek Adwentu: w drogę by spotkać Jezusa (28.11.2016)

„Pan Jezus zawsze idzie dalej, idzie pierwszy. My robimy jeden krok, a On dziesięć. Zawsze. Obfitość Jego łaski, Jego miłości, czułości, która nigdy nie przestaje nas szukać. Czasami także w małych sprawach: myślimy, że spotkanie Pana będzie czymś niezwykłym, tak jak myślał ten człowiek z Syrii, Naaman, który był trędowaty, a to nie jest takie proste. Także on był bardzo zaskoczony sposobem działania Boga. A nasz Bóg jest Bogiem niespodzianek, Bogiem, który nas szuka, czeka na nas i tylko wymaga od nas małego kroku dobrej woli.”

Dzieło stworzenia

Człowiek wszystkich czasów zadaje sobie w pewnych chwilach pytanie, skąd się wziął Wszechświat i jaki jest sens i cel ludzkiego życia (por. KKK 282). Odpowiedzi na te pytania wielu szuka w nauce, zwłaszcza w naukach przyrodniczych. Współczesne przyrodznawstwo, korzystając ze znajomości praw fizyki, mówi o istnieniu początkowego punktu, od którego świat zaczął się rozszerzać. Obliczono, że ten początek miał miejsce około 20 miliardów lat temu. Co było wcześniej i dlaczego Wszechświat zaczął się rozszerzać - na to współczesna nauka nie ma jednak odpowiedzi. Pod koniec XX wieku zaczęto głosić, że rozwój Wszechświata dokonuje się po to, aby mógł pojawić się w nim człowiek. Gdyby nie było człowieka, to Wszechświat nie miałby nawet świadomości swego istnienia. Czy jednak powstanie człowieka było ostatecznym kresem ewolucji i w jakim celu się dokonało? Czy człowiek powstał wskutek ślepego

przypadku i jaki jest sens jego istnienia? Również na te pytania nauki przyrodnicze nie potrafią odpowiedzieć. Katechizm Kościoła Katolickiego naucza: „ważne jest nie tyle poznanie, kiedy i w jaki sposób wytonił się materialnie kosmos, kiedy pojawił się w nim człowiek, co raczej odkrycie, jaki jest sens tego początku: czy rządzi nim przypadek, ślepe przeznaczenie, anonimowa konieczność, czy też transcendentny, rozumny i dobry Byt, nazywany Bogiem” (KKK 284). Ta **chrześcijańska wiara w stworzenie od początku po dzień dzisiejszy jest konfrontowana z innymi odpowiedziami na pytanie o pochodzenie świata**. W starożytnych religiach i kulturach znajdują się liczne **myty o powstaniu świata**. W żadnym z nich jednak Bóg - wszechmocny, czysty i święty Duch - nie stwarza świata z niczego swoim odwiecznym słowem tak, jak opisuje to Księga Rodzaju. Także **wielcy filozofowie greccy** nie doszli do pojęcia stworzenia: niektórzy utrzymywali, że świat jest Bogiem, co określamy mianem **panteizmu**, inni znowu – tzw. **gnostycy** – uważali, że świat (a przynajmniej świat materialny) jest zły, a zatem należałoby go odrzucić lub oderwać się od niego. Od czasów oświecenia tzw. **deściści** przyjmują, że wszystko, co istnieje, zostało uczynione przez Boga, ale w taki sposób, jak zegar przez zegarmistrza, który uczyniwszy go, pozostawił go samemu sobie. Współcześni **materialiści** wreszcie widzą w świecie czystą grę materii, przypadku i ślepego przeznaczenia (por. KKK 285). **Naukę chrześcijańską na ten temat czerpiemy przede wszystkim z pierwszych rozdziałów Pisma Świętego**. Księga Rodzaju przedstawia początek świata w dwóch opisach. W pierwszym z nich czytamy, jak Bóg w rytmie siedmiu dni dokonuje swoich dzieł stwórczych. Ich punkt szczytowy stanowi stworzenie człowieka w szóstym dniu. Całość kończy stwierdzenie: „A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre” (Rdz 1,31). W drugim opowiadaniu stworzenie świata jest przedstawione krótko, natomiast stworzenie człowieka zostaje opowiedziane szeroko i plastycznie: „Gdy Pan Bóg uczynił ziemię i niebo (...) ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą” (Rdz 2,4b.7). Oba opisy przedstawiają językiem swoich czasów objawioną prawdą wiary: Bóg jest Panem całego świata, wszystkich ludów, całej rzeczywistości. Credo wyraża tę prawdę, wyznając, że Bóg Wszechmogący jest „Stworzycielem nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych”.

Zapamiętajmy: Pismo Święte uczy nas, że światem nie rządzi przypadek, ślepe przeznaczenie, anonimowa konieczność, ale transcendentny, rozumny i dobry Byt, nazywany Bogiem. „Istnienie Boga Stwórcy można bowiem poznać w sposób pewny z Jego dzieł, dzięki światłu rozumu ludzkiego, chociaż to poznanie często jest zaciemnione i zniekształcone przez błąd. Dlatego wiara przychodzi, by umocnić i oświecić rozum w poprawnym poznaniu tej prawdy: «przez wiarę poznajemy, że słowem Boga światy zostały tak stworzone, iż to, co widzimy, powstało nie z rzeczy widzialnych» (Hbr 11,3)” (KKK 286).

* * * * *

Adwent jest jak wiosna w przyrodzie... (Matka Teresa z Kalkuty)

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś przeżywamy drugą niedzielę Adwentu. Niech ten święty czas mobilizuje każdego do duchowej odnowy, zacieśniania więzi z Panem Bogiem i braćmi. Przygotowujemy się bowiem na spotkanie z Panem, który z miłości do nas przyjmuje na siebie nasze człowieczeństwo, aby je przemienić, uświęcić. Nie pozwólmy, aby religijny charakter Adwentu zagłuszyły nachalne, głośne reklamy i przedświąteczna gorączka panująca w marketach.
2. Dzisiejsza niedziela przykrywa liturgiczne wspomnienie św. Barbary, dziewicy i męczennicy z przełomu III i IV wieku, która jest szczególną patronką górników i hutników, choć nie tylko. Wzywana jest też jako wspomóżcielka. Ponieważ z inicjatywy Episkopatu Polski dzień 4 grudnia jest Dniem Modlitw w Intencji Bezrobotnych, przez jej wstawiennictwo polecamy Bożej Opatrzności wszystkich borykających się z trudnościami w znalezieniu odpowiedniej pracy, polecamy cierpiące z tego powodu rodziny, zwłaszcza z naszej wspólnoty parafialnej.
3. W dzisiejszą niedzielę przypada też XVII Dzień modlitw i pomocy materialnej Kościołowi na Wschodzie. Z polecenia władzy duchownej specjalną zbiórką do puszek przed kościołem wspieramy Fundusz Pomocy Kościołowi na Wschodzie.
4. Wszystkich parafian: dzieci (z lampionami!), młodzież i dorosłych zachęcam do licznego udziału w roratach, sprawowanych w naszym kościele codziennie o godz. 7⁰⁰.
5. W najbliższy wtorek, 6 grudnia, o wstawiennictwo prosimy św. Mikołaja, biskupa Miry Licyjskiej, który żył na przełomie III i IV wieku. Sławę i cześć w Kościele zyskał sobie dzięki wyjątkowej dobroci i mądrości. Tego dnia tradycyjnie obdarujemy prezentami nasze dzieci i bliskich. Niech to liturgiczne wspomnienie św. Mikołaja usposobi nas także do szerokiego otwarcia oczu i serc na dzieci, o których bliscy zapomnieli albo się ich wyparli. Oprócz wielu podarunków niech nie zabraknie także daru naszej modlitwy w ich intencji przez wstawiennictwo tego wspaniałego Świętego Biskupa.
6. W czwartek, 8 grudnia, przypada uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Pochylamy się nad tajemnicą wiary, która mówi, że Pan Bóg, wybierając Maryję na Matkę swego Syna, zachował Ją od grzechu pierworodnego. Kościół uczy także, że Matka Boża nie popełniła żadnego grzechu uczynkowego. Prawda ta sęga źródeł chrześcijaństwa, pochodzi z czasów apostołskich. Właściwą rangę uroczystość ta otrzymała wówczas, gdy dogmat o Niepokalanym Poczęciu Maryi ogłosił papież Pius IX w 1854 roku. Prośmy naszą Najlepszą Matkę o wstawiennictwo u Jej Syna we wszelkich potrzebach, zwłaszcza o wytrwałość w walce z grzechami. W tym dniu w naszym kościele Msze Święte o godz. 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰ i 18⁰⁰.
7. Nasza parafia podobnie jak w ubiegłym roku przygotowuje paczki świąteczne dla dzieci z Domu Dziecka na Ukrainie, zachęcamy do włączenia się w tę akcję. Jedna rodzina jedną paczkę dla jednego dziecka.

Wasz Proboszcz

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM (oprócz św. Barbary i św. Mikołaja):

- w **niedzielę**, 04 grudnia – **św. Jan Damasceński** (ok..... 650-750), prezbiter i doktor Kościoła, autor kanonów Kościoła Wschodniego;
- w **środę**, 07 grudnia – **św. Ambroży**, biskup Mediolanu, żyjący w IV wieku, gorliwy duszpasterz i uczonego teolog, wielki doktor Kościoła;
- w **piątek**, 09 grudnia – **św. Jan Diego** (1474-1548), Indianin z plemienia Azteków, który przyjął chrzest; jakby w nagrodę za jego chrześcijańską gorliwość 9 grudnia 1531 roku na wzgórzu Tepeyac (dzisiaj w granicach miasta Meksyk) objawiła mu się Maryja w znanym i czczonym do dziś wizerunku Matki Bożej z Guadalupe.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Cz. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl